

afvise Sagen, det er, fordi vi vare lidt bange for at give os af med i dette Spørgsmaal at tilraade Ministeren noget, der kunde føre Konsekvenser med sig. Det vil ogsaa interessere mig, da der ingen Bilag har fulgt med, at høre den højtærede Minister; han vil naturligvis ogsaa give et Svar her, tænker jeg. Vi hørte jo for et Øjeblik siden, hvad det har at betyde, naar Folk kunne komme og beraabe sig paa, at noget er sket tidligere. For et Øjeblik siden, da vi forhandlede det Andragende om Tegnelæreren, hørte jo det ærede Medlem, hvorledes det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier) beraabte sig paa, at vi havde givet en af disse Folk, der vare ansatte ved de private Seminarier, Understøttelse, og naar vi vilde være konsekvente og logiske, saa maatte vi ogsaa gøre det i dette Tilfælde.

Sagen er nemlig den, at dette Kapel er en rent privat Historie. Det er paa samme Maade i den Egn, hvor jeg bor, der have vi meget langt til Kirke, der ligger uheldigvis Kirken i den ene Ende af Sognet. Nu kommer en Del private Folk i Tanke om at ville bygge et Kapel. Administrationen er ogsaa velvillig at give Tilladelse til, at Sognets Præst maa holde Gudstjeneste i det, og de private Folk skrabe nogle Penge sammen. Det skal indrømmes det ærede Medlem her, at privat er han ganske godt udrustet med Oplysninger. Jeg skal nemlig gøre det ærede Ting bekendt med, at der findes en lille Bog, vistnok skreven af en Præst, og den indeholder en historisk Fremstilling af Forholdet nede i dette Sogn, i Særdeleshed angaaende dette Kapel. Denne Bog har det ærede Medlem flyet mig, og jeg har gennemlæst den, deraf kan det ses, at der har været vist megen privat Offervillighed. I Særdeleshed maa det siges om de paa-gældende Præster, at de i højeste Grad have vist, at de ville ofre ikke alene af deres Penge, men ogsaa af deres Tid, de have gerne paataget sig den Ulejlighed at prædike i dette Kapel, hvilket naturligvis ikke har kunnet paalægges dem, da de ikke vare kaldede paa den Maade. Den Offervillighed, der har været vist baade af Præster og Lægfolk, og som det blev nævnt, af en Godsejer dernede, har været meget stor. Men dersom dette var tilstrækkeligt, at naar private Folk bygge et Kapel for deres egne Interesser, at de saa kunde komme nogle Aar efter og sige til Staten: Ville I nu give os nogen Hjælp til Vedligeholdelsen, og det saa blev slaet fast, at det var noget, vi skulde gøre, saa var det

i alt Fald en Konsekvens, som vi ikke saadan uden videre burde springe i. Og da vi jo vide, at Kultusministeriet altid stiller sig saa vidt muligt velvillig til kirkelige Krav baade paa den ene og den anden Maade, har det stillet sig for mig saaledes, og jeg antager ogsaa for de andre Medlemmer af Finansudvalget, at naar Kirke-myndighederne have afslaaet at gøre en Ting, ligger der for mig yderligere en Grund til ikke at gaa med til at forlange, at de skulde gøre det.

Altsaa har Udvalget ment, at vi ikke kunde henvisse dette Andragende, fordi det vilde føre Konsekvenser med sig, som vi maaske ikke vilde være med til at følge senere hen. Men det kan jo være, hvis det ærede Medlem havde udrustet os med flere Oplysninger om Ministeriets Stilling til denne Sag, at det kunde have battet noget, det ved jeg ikke, men saadanne Oplysninger er der i alt Fald ikke. Derfor siger jeg, at det ogsaa vil interessere mig at høre, hvad den højtærede Minister har at sige, skønt han jo ikke er ansvarlig for det Svar, der blev givet, før han blev Kultusminister. Men det kender han muligvis, da han jo vidste, at denne Sag skulde til Behandling her i Dag. Altsaa, som Sagen staar nu, maa jeg anbefale det ærede Medlem, at han ikke forlanger sit Ændringsforslag bragt til Afstemning her i Dag, thi hvis han forlanger det, maa jeg paa det bestemteste raade det høje Ting til at forkaste det. Vi kunne ikke saadan uden videre gaa med til det, vi maa vide bedre Besked med, paa hvilken Grund vi befinde os, end vi kunne vide af Sagen, som den foreligger her. Jeg vil altsaa anbefale det ærede Medlem at tage sit Ændringsforslag tilbage, vi kunne jo saa i al Andægtighed høre paa, hvad den højtærede Kultusminister har at sige.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Det er jo to Andragender, her er Tale om, det første er Andragende under Nr. 12 fra Skrivelærer Fischer om en aarlig Understøttelse. Jeg skal om dette kun give den ganske korte Oplysning, at han faar allerede nu af Ministeriets ordinære Understøttelseskasse 50 Kr. aarlig, og det var allerede, inden denne Sag kom for, besluttet, at andre 50 Kr. som ville blive ledige næste Foraar, ogsaa ville blive tillagte ham, saa at han i alt vil faa en Understøttelse paa 100 Kr. Hvis der skal være Tale om yderligere Forhøjelse, maa det derfor ske paa Finansloven.